

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste commissie voor

- Justitie en Veiligheid
- Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis van de Koning

datum 20 december 2022

Betreffende wetsvoorstel:

36194

Wijziging van de Wet publieke gezondheid in verband met de bestrijding van een epidemie van infectieziekten behorend tot groep A1, of een directe dreiging daarvan

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 20 december 2022 aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: SP, GroenLinks, Volt, Fractie Den Haan, PvdA, Lid Gündoğan, D66, ChristenUnie, VVD en CDA.

Tegen: PVV, PvdD, SGP, DENK, FVD, JA21, BBB, BIJ1, Groep Van Haga en Lid Omzigt.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I, onderdeel H

21 → **22** (Pouw-Verweij c.s.) over het toevoegen van het criterium daadwerkelijk aan de geschiktheidseis voor de toepassing van de bevoegdheden

Artikel 58b definieert de vereisten voor Doel, noodzaak, geschiktheid, proportionaliteit en subsidiariteit van de uit te oefenen bevoegdheden uit paragraaf 8, hoofdstuk 5 Wpg. De toepassing van de bevoegdheden moet gezien de aard van de infectieziekte geschikt zijn voor afwending van de dreiging. Dit amendement voegt de kwalificatie 'daadwerkelijk' toe aan het criterium geschikt in artikel 58b, onder b. Dit onderdeel komt dan als volgt te

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 20 december 2022

blad 2

luiden: 'de toepassing van de bevoegdheden gezien de aard van de infectieziekte daadwerkelijk geschikt is voor afwending van de dreiging;';

De argumentatie daarvoor is als volgt. In zijn conclusie inzake de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22 december 2017 (ECLI: NL:RVS: 2017: 3557) wijst staatsraad Advocaat-Generaal Widdershoven erop dat de exceptieve toetsing van bestuursrechters van een algemeen verbindend voorschrift aan zowel materiële als formele algemene rechtsbeginselen een indringende beoordeling inhoudt.

Bij exceptieve toetsing toetst de bestuursrechter in het kader van een beroep tegen een besluit de rechtmatigheid van het wettelijk voorschrift waarop het besluit is gebaseerd aan hoger recht of algemene rechtsbeginselen. Deze toetsing kan ertoe leiden dat de rechter een niet door de formele wetgever gegeven voorschrift buiten toepassing laat of onverbindend verklaart als dit voorschrift in strijd is met een hogere regeling. Gevolg is dat het besluit waartegen beroep is ingesteld kan worden vernietigd.

Widdershoven spiegelt in deze conclusie de Nederlandse rechterlijke toetsing aan de scherpe vereisten van het recht van de Europese Unie. Hij merkt op: 'Bij de beoordeling van besluiten in het licht van het evenredigheidsbeginsel stelt het Hof van Justitie eerst vast of het nagestreefde doel legitiem is (voorvraag). (zie noot 231) Vervolgens vindt een doel-middeltoets van het besluit plaats, waarin drie stappen kunnen worden onderscheiden, ook al worden deze niet altijd even expliciet toegepast. In de eerste plaats wordt bepaald of het besluit daadwerkelijk geschikt is om het doel te bereiken. In de tweede plaats wordt getoetst of het besluit noodzakelijk is om dat doel te bereiken. Dit criterium houdt in dat als een keuze mogelijk is tussen meer geschikte maatregelen, die maatregel moet worden gekozen die de minste belasting voor de getroffen particulieren met zich brengt. In de derde en laatste plaats wordt de evenredigheid *sensu stricto* of Het toevoegen van het woord 'daadwerkelijk' zorgt voor aansluiting bij jurisprudentie van het Hof.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, Volt, DENK, de PvdA, de PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, de ChristenUnie, de SGP, het CDA, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I onderdeel H

7 → 24 → **29** (Hijink en Van den Berg) over een bredere proportionaliteitstoets op de gevolgen van te nemen maatregelen voor het maatschappelijk welzijn

Dit amendement regelt dat de weging over de inzet van een maatregelenpakket niet alleen wordt gebaseerd op de bestrijding van de ziekteverwekker maar ook op andere aspecten, zoals de maatschappelijke, sociale en financieel-economische gevolgen van het pakket aan maatregelen. Het wetsvoorstel lijkt namelijk vooral gericht te zijn op toetsing op proportionaliteit aangaande de afweging tussen de bestrijding van de ziekteverwekker en de beperking van grondrechten en zeer algemeen het maatschappelijk welzijn. Deze toetsing op proportionaliteit hoort volgens de indieners echter breder plaats te vinden. Bij de bestrijding van Covid-19 zijn immers ook maatregelen genomen die proportioneel leken in het kader van de virusbestrijding, maar die toch grote negatieve neveneffecten hadden, zoals het afgrenzen van de verpleeghuizen en het verbieden van de uitoefening van amateursport. Indieners willen het meewegen van deze neveneffecten sterker en

datum 20 december 2022

blad 3

expliciet in de wet opnemen dan het geval zou zijn indien enkel 'maatschappelijk welzijn' in de wetstekst wordt opgenomen.

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel I, onderdeel H, invoeging artikel 58ca

17 → **35** (Westerveld en Kuiken) over het alleen toestaan van een bijzondere procedure in spoedeisende gevallen

De indieners achten het van groot belang dat gedurende een pandemie het parlement zo goed als mogelijk in staat wordt gesteld om beleid te controleren en mee te beslissen. Het oorspronkelijke wetsvoorstel perkt de medezeggenschap van het parlement bij het nemen en afschalen van maatregelen in, door een spoedprocedure ('bij een dringende omstandigheid' of bij afschalen van maatregelen) mogelijk te maken. In dat geval kan in plaats van een voorhang, een nahang plaatsvinden, terwijl aan de toepassing van deze spoedprocedure nauwelijks eisen worden gesteld. Dit amendement regelt ten eerste dat de reguliere procedure van voorhang, en de daarbij behorende termijn en medezeggenschap, de norm wordt. Enkel als de regering overtuigend weet te argumenteren waarom louter een spoedprocedure soelaas biedt, kan de regering hiertoe overgaan door gebruik te maken van de 'bijzondere procedure'.

Ten tweede scherpt dit amendement de criteria aan waaronder de bijzondere procedure toepassing kan vinden: naast afschaling van maatregelen kan de bijzondere procedure toepassing vinden indien sprake is van een ernstige ontwrichting van de maatschappij of een directe dreiging daarvan, waarbij onverwijld ingrijpen (door het nemen van collectieve maatregelen) noodzakelijk is.

Tot slot voegt dit amendement een vervaltermijn toe van acht weken op het gebruik van de 'bijzondere procedure'. Deze termijn kan worden verlengd of opnieuw aanvragen, telkens voor ten hoogste acht weken. Een voorstel daartoe dient te worden voorgehangen bij beide Kamers waarbij de Tweede Kamer een blokkeringsrecht toekomt.

Hiermee willen de indieners voorkomen dat structureel maatregelen via een zogenoemde 'bijzondere procedure' worden afgekondigd. Gedurende de coronacrisis is de regering in het jaar 2020, 2021 en 2022 maar liefst 78 keer afgeweken van het reguliere besluitvormingsproces. Dit amendement beoogt dat de regering in de toekomst zo veel als mogelijk werkt via reguliere democratische processen gedurende een pandemie.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, de PvdA, de PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, de ChristenUnie, de VVD, de SGP, het CDA, BBB, JA21, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel H, invoeging artikel 58ca

16 → **33** (Westerveld en Kuiken) over een wettelijke grondslag voor een vervaltermijn voor zware collectieve maatregelen

De indieners achten het van groot belang dat de Wet publieke gezondheid aanvullende differentiatie maakt tussen zware collectieve maatregelen en collectieve maatregelen die minder ingrijpend zijn voor de vrije uitoefening van grondrechten en minder ingrijpend zijn

datum 20 december 2022

blad 4

voor het maatschappelijk welzijn. Onderhavig wetsvoorstel maakt een dergelijke differentiatie niet zowel procedureel als qua (mede)zeggenschap.

Dit amendement voegt de wettelijke grondslag toe om een vervaltermijn in te voeren (een zogenoemd 'tijdslot') voor zware collectieve maatregelen. Bij het activeren van een bevoegdheid per ministeriële regeling kan een voorstel tot een vervaltermijn worden gedaan van maximaal acht weken. Dat wil zeggen dat de ministeriële regeling na acht weken afloopt. De Staten-Generaal hebben de bevoegdheid om, bij meerderheid, in te stemmen dan wel blokkeren op welke bevoegdheid een vervaltermijn van toepassing is. Wanneer de regering deze bevoegdheid wenst te verlengen dient daarna opnieuw een voorstel per ministeriële regeling te moeten worden ingediend om tot verlenging over te gaan. Ook voor een eventuele verlenging geldt de vervaltermijn van acht weken.

Met dit amendement beogen de indieners te regelen dat zware collectieve maatregelen iedere acht weken opnieuw moeten worden geëvalueerd met betrekking tot de proportionaliteit, subsidiariteit en effectiviteit. Dit amendement geeft expliciet de Eerste Kamer daartoe ook een rol. De indieners achten het van groot belang dat de Wet publieke gezondheid aanvullende differentiatie maakt tussen zware collectieve maatregelen en collectieve maatregelen die minder ingrijpend zijn voor de vrije uitoefening van grondrechten en voor het maatschappelijk welzijn. Onderhavig wetsvoorstel maakt een dergelijke differentiatie niet, zowel procedureel als qua (mede)zeggenschap.

Dit amendement voegt een wettelijke verplichting toe om een vervaltermijn op te nemen (een zogenoemd 'tijdslot') bij het nemen van zware collectieve maatregelen. Bij ministeriële regeling wordt bepaald of de verplichte vervaltermijn van maximaal acht weken van toepassing is. Toepassing van de verplichte vervaltermijn wil zeggen dat de ministeriële regeling waarbij zware maatregelen worden genomen, in beginsel na acht weken afloopt.

Beide Kamers der Staten-Generaal hebben, ieder afzonderlijk, het recht om de regeling waarin het onderscheid tussen lichte en zware collectieve maatregelen wordt bepaald, bij meerderheid, te blokkeren. Toepassing van de verplichte vervaltermijn houdt in dat zware maatregelen automatisch aflopen. Het initiatief voor een wijzigingsregeling ligt vervolgens weer volgens de gebruikelijke procedure bij de regering.

Met dit amendement beogen de indieners te regelen dat zware collectieve maatregelen iedere acht weken opnieuw moeten worden geëvalueerd met betrekking tot de geschiktheid, proportionaliteit, subsidiariteit en effectiviteit. Dit amendement geeft expliciet ook de Eerste Kamer zeggenschap over de beoordeling van het onderscheid tussen lichte en zware collectieve maatregelen.

Met algemene stemmen aangenomen.

Onderdeel I van amendement 34

26 → 36 → **39** (Subamendement Hijink) over een specifieke procedure voor goedkeuring door de Tweede Kamer van gebruik van de noodbevoegdheid op grond van amendement nr. 34

Het amendement van de leden Westerveld en Kuiken 36194-18 "voegt een vervaltermijn toe van acht weken om op basis van een noodbevoegdheid collectieve maatregelen te kunnen treffen". Daarbij wordt onder andere ook als voorwaarde voor de inzet van de

datum 20 december 2022

blad 5

noodbevoegdheid gesteld dat "onverwijld handelen noodzakelijk is". Indiener is van mening dat in veruit de meeste gevallen waarin onvoorziene maatregelen moeten worden genomen er wel de tijd is om de regeling hiertoe eerst gedurende 24 uur aan de Tweede Kamer voor te leggen. Enkel in de zeer uitzonderlijke gevallen dat het absoluut niet mogelijk is, of vanwege de ernst van de epidemiologische situatie volstrekt onwenselijk is, is gebruik van een noodbevoegdheid zonder 24 uur voorhang volgens de indiener acceptabel.

De procedure voor gebruik van de noodbevoegdheid is dan als volgt. De Minister stuurt eerst een conceptregeling naar de Tweede Kamer. De Tweede Kamer kan dan binnen 24 uur over deze conceptregeling debatteren en besluiten hier niet mee in te stemmen. Als de Tweede Kamer besluit niet in te stemmen met deze conceptregeling wordt deze niet vastgesteld. Indien de Tweede Kamer deze conceptregeling niet blokkeert, wordt deze vastgesteld. Een vastgestelde regeling wordt nagehangen bij de Eerste en Tweede Kamer. De Tweede Kamer heeft bij deze nahangprocedure geen blokkeringsrecht. Er kan enkel van deze procedure worden afgeweken als er echt niet 24 uur kan worden gewacht met vaststelling van de regeling. In dat geval wordt de regeling onverwijld aan de beide Kamers der Staten-Generaal toegezonden. De Tweede Kamer heeft ingevolge artikel 58c, derde lid, derde zin, een blokkeringsrecht. Na vaststelling van de regeling volgt de procedure met betrekking tot een wettelijke regeling, zoals opgenomen in artikel 58d, tweede lid.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, de ChristenUnie, de VVD, de SGP, het CDA, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel H

18 → **34** (Westerveld en Kuiken) over een vervaltermijn van acht weken voor collectieve maatregelen op basis van de noodbevoegdheid

De indieners hebben begrip voor de mogelijkheid om collectieve maatregelen te treffen gedurende een crisis- én noodsituatie die reeds nog niet in onderhavig wetsvoorstel zijn opgenomen. De indieners benadrukken dat onderhavig wetsvoorstel immers een wettelijke basis moet bieden voor allerlei infectieziekten met pandemisch potentieel en gedurende de totstandkoming van dit wetsvoorstel niet te voorzien is welke collectieve maatregelen op dat moment door de regering als noodzakelijk wordt geacht. De indieners achten het echter zéér onwenselijk dat zware collectieve maatregelen worden ingezet zonder solide wettelijke grondslag en democratisch totstandkoming proces.

Dit amendement voegt een vervaltermijn toe van acht weken om op basis van een noodbevoegdheid collectieve maatregelen te kunnen treffen. Dit amendement beoogt om de regering zo snel als mogelijk aan te sporen alsnog een wetsvoorstel naar de Tweede Kamer te sturen als de regering het nodig acht om de desbetreffende maatregel langer te laten voortduren dan de gestelde acht weken.

Met algemene stemmen aangenomen.

datum 20 december 2022

blad 6

Artikel 58y

15 → **32** (Westerveld en Kuiken) over het belang van preventie en het voeren van voorspelbaar beleid

De indieners achten het van belang dat verschillende punten uit de evaluatie van de coronapandemie hun weg vinden in de Wet publieke gezondheid. Voor de indieners zijn dat in ieder geval het belang van preventie en het voeren van voorspelbaar beleid.

De indieners constateren dat preventieve maatregelen om een infectieziekte te voorkomen zowel de individuele als volksgezondheid ten goede komt. Het voorkomt het nemen van zware collectieve maatregelen en reduceert de collectieve ziektelast. Met dit amendement wordt dit uitgangspunt extra in de wet benadrukt.

Dit amendement beoogt tevens om de regering te verplichten zich in te spannen om een zo consistent mogelijk beleid te voeren gedurende de bestrijding van een infectieziekte. Eerder constateerde de gedragsunit van het RIVM dat het gevoerde beleid op een gegeven moment slecht navolgbaar was voor veel burgers. Dit kwam het draagvlak en naleving aantoonbaar niet ten goede. Met dit amendement schrijft de wet de overheid voor om gedurende een pandemie verschillende scenario's op te stellen, handelingsperspectieven daarbij te bedenken en zich in te spannen om vooruitzichten te schetsen om de voorspelbaarheid van het gevoerde beleid te bevorderen.

Met algemene stemmen aangenomen.

Invoeging Artikel IIA

20 → **23** (Van den Berg) over handhaving van de naleving van door de voorzitter van de veiligheidsregio genomen besluiten

De indienster beoogt met dit amendement een lacune te herstellen die zich voordoet in artikel 39, eerste lid van de Wet veiligheidsregio's. De verwijzing ontbreekt momenteel namelijk naar het uitvoering geven van artikel 125 van de Gemeentewet. Hierdoor kan een voorzitter van de veiligheidsregio de naleving van de door hem/haar genomen besluiten zelf niet handhaven. Zonder een formele wettelijke grondslag is het immers niet mogelijk om te sanctioneren.

In de Tijdelijke wet maatregelen covid-19 is dit eerder gerepareerd door in artikel 58d de bevoegdheid van artikel 125 Gemeentewet om een last onder bestuursdwang op te leggen, toe te kennen aan de voorzitter van de veiligheidsregio die een noodverordening heeft vastgesteld conform artikel 39 van de Wet veiligheidsregio's.

De indienster is van mening dat het verstandig is om de eerder geconstateerde lacune ook in de onderhavige wetgeving te herstellen. Dit amendement beoogt dat te regelen.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, Fractie Den Haan, de PvdA, de PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, de ChristenUnie, de VVD, de SGP, het CDA, BBB en de PVV.

datum 20 december 2022

blad 7

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, onderdeel H

11 (Van den Berg) over het niet kunnen gebruiken van de noodbevoegdheid voor het instellen van een toegangsbewijs

De indienster beoogt met dit amendement te expliciteren dat de noodbevoegdheid van artikel 58d niet gebruikt kan worden voor het instellen van een toegangsbewijs zoals dit werd gebruikt bij corona of een soortgelijk toegangsbewijs gebaseerd op vaccinatiestatus, negatieve test en/of herstelbewijs.

De indienster is niet bij voorbaat tegen het gebruik van dergelijke toegangsbewijzen als de noodzaak daartoe is, de omstandigheden maken dat een dergelijk bewijs daadwerkelijk effectief kan werken in het tegengaan van besmettingen en de inzet ervan voldoet aan eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Maar als overwogen wordt een dergelijk toegangsbewijs (weer) te gaan gebruiken, dan zal dat naar mening van de indienster volgens een zorgvuldig wetstraject moeten verlopen en niet via een noodbevoegdheid. De indienster is namelijk van mening dat een toegangsbewijs onder geen enkel beding zou kunnen voldoen aan de eis dat het om een noodmaatregel moet gaan waarin per direct moet worden gehandeld.

De indienster is overigens net als de afdeling advisering van de Raad van State wel van mening dat de noodbevoegdheid van artikel 58d voor de rest moet blijven bestaan. We weten immers nog niet wát we nog niet weten over een mogelijke volgende ziekteverwekker. Als er onverhoopt maatregelen genomen zouden moeten worden waarvoor de wet (nog) geen grondslag regelt, zou in een dergelijk geval terug moeten worden gevallen op noodbevelen of in het uiterste geval op het (ongeschreven) staatsnoodrecht.

De indienster is van mening dat daarmee de Kamer juist meer buitenspel zou komen te staan, dan wanneer er een maatregel op basis van de noodbevoegdheid op basis van het voorgestelde artikel 58d zou worden uitgevaardigd. In dat laatste geval is de regering immers verplicht om onverwijld een wetsvoorstel naar de Kamer te sturen, terwijl dat bij bijvoorbeeld een noodbevel niet het geval is.

Ingetrokken.

Artikel I, invoegen onderdeel Aa

25 → **31** (Van Esch c.s.) over het wettelijk verankeren van preventiebeleid voor de volksgezondheid

De overheid heeft een actieve plicht om de volksgezondheid te bevorderen. Artikel 22 lid 1 van de Grondwet wijst daarop (De overheid treft maatregelen ter bevordering van de volksgezondheid). Een soortgelijke plicht volgt ook uit verschillende internationale verdragen waar Nederland zich aan gecommitteerd heeft. De afgelopen decennia lag bij de invulling van deze plicht de nadruk op curatief beleid (hoe genezen we zieke mensen) en

datum 20 december 2022

blad 8

nauwelijks op preventief beleid (hoe voorkomen we dat mensen ziek worden). Dit amendement geeft het preventiebeleid een sterkere wettelijke basis.

Tijdens de uitbraak van het coronavirus SARS-COV-2 werd duidelijk hoe belangrijk een goede basis volksgezondheid is. De gehele maatschappij zag zich geconfronteerd met de dreiging van een nieuw virus maar al snel bleek de ziektelast per persoon sterk te verschillen. Het RIVM identificeerde een set kenmerken die indicatief waren voor wie een grotere kans had op een ernstig verloop van COVID-19. Sommige factoren daarvan zijn niet te beïnvloeden (zoals leeftijd) maar anderen factoren zijn dat wel (luchtwegproblemen, overgewicht, hartziekten). Hoe kleiner het deel van de bevolking dat met zulke aandoeningen te maken heeft hoe weerbaarder de maatschappij als geheel is tegen een nieuwe ziekteverwekker. Preventie is zo een vorm van pandemische paraatheid. Maar ook als er geen nieuwe ziekteverwekker opkomt betekent een gezondere bevolking gezondheidswinst voor vrijwel elk individu in die maatschappij. Het heeft daarnaast ook positieve sociaaleconomische effecten zoals bijvoorbeeld een lagere zorgdruk en minder zorgkosten.

De Kamer vroeg met de motie Kuiken/Renkema (32793-543) begin 2021 de regering te onderzoeken hoe collectieve gezondheidsdoelen kunnen worden verankerd in de wet. Dit amendement introduceert nu een plicht voor de minister om gezondheidsdoelen en indicatoren op te stellen en wettelijk te verankeren. Aan de hand van de doelen en indicatoren kan bekeken worden of extra (preventie) beleid nodig is én of ander beleid een verslechtering van de gezondheid veroorzaakt. Door streefdoelen op te nemen in de wet verdwijnt de vrijblijvendheid. Het staat een regering echter nog altijd vrij voor het behalen van de gezondheidsdoelen zelf de beleidsinstrumenten te kiezen. In het amendement is gekozen is voor een jaarlijkse verantwoording over de ontwikkeling van de cijfers.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, Fractie Den Haan, de PvdA, de PvdD, Lid Gündoğan, Lid Omtzigt en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdelen B, H en K

13 (Van der Staaij en Pouw-Verweij) over het vervallen van de aanwijzingsbevoegdheid voor besloten plaatsen

Dit amendement strekt ertoe dat de aanwijzingsbevoegdheid voor besloten plaatsen, zoals bedrijven, verenigingsgebouwen en kerken, komt te vervallen. De zorgplicht voor besloten plaatsen blijft echter behouden. De indieners willen met dit amendement bewust de eigen verantwoordelijkheid van beheerders van instellingen (zoals bedrijven, verenigingsgebouwen en kerken) meer onderstrepen.

Verworpen. Voor: DENK, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdelen E en F

19 → 37 (Van der Staaij en Hijink) over een vervalbepaling van zes maanden voor de aanwijzing van een infectieziekte in groep A1

datum 20 december 2022

blad 9

Dit amendement strekt ertoe dat er een vervalbepaling wordt opgenomen voor de aanwijzing van een infectieziekte in groep A1. Met dit amendement vervalt de aanwijzing van de infectieziekte in de Wet publieke gezondheid (Wpg) automatisch na zes maanden.

De procedure komt er met dit amendement als volgt uit te zien. Het kabinet neemt een ministerieel besluit om een infectieziekte in de A1-groep op te nemen. Onverwijld dient de regering een wetsvoorstel in om de infectieziekte in de Wpg te incorporeren. Uiterlijk drie maanden na inwerkingtreding van de ministeriële regeling moet de incorporatiewet door Tweede en Eerste Kamer zijn aangenomen. Is dat niet het geval, dan vervalt de ministeriële regeling automatisch. De incorporatiewet heeft in beginsel een looptijd van zes maanden, gerekend vanaf het moment van inwerkingtreding van de incorporatiewet. Het ligt in de rede dat bekrachtiging en inwerkingtreding van de wet volgt spoedig na het aannemen door de Eerste Kamer.

Indien de regering het noodzakelijk acht dat vanwege het belang van de volksgezondheid de infectieziekte ook na deze zes maanden aangemerkt moet blijven als A1-ziekte, dan kan het kabinet een ministeriële regeling indienen om de aanwijzing van de infectieziekte als behorend tot groep A1 in de Wpg met maximaal zes maanden te verlengen. Deze ministeriële regeling wordt minstens dertig dagen voor inwerkingtreding van de verlenging voorgehangen, waarbij beide Kamers blokkeringsrecht hebben.

Indien de regering het niet langer noodzakelijk acht dat de infectieziekte aangemerkt moet blijven als A1-ziekte, maar wel opgenomen moet worden in de A2-, B1- of B2-groep, dan wordt de procedure doorlopen die de voorgestelde artikelen 20 en 20a voorschrijven.

Er wordt met dit amendement alléén voor de A1-groep een vervalbepaling gecreëerd, dus niet voor de andere groepen infectieziekten. Dit onderscheid wordt gerechtvaardigd door het bijzondere karakter van infectieziekten in de A1-groep en het vergaande karakter van de collectieve maatregelen die op basis van indeling in de A1-groep mogelijk kunnen worden gemaakt.

Verworpen. Voor: SP, BIJ1, DENK, de PvdD, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I onderdeel H

30 (Pouw-Verweij c.s.) over het waarborgen van een brede inhoudelijke afweging ten aanzien van elk van de te nemen maatregelen

Maatregelen die tijdens een epidemie worden ingezet, kunnen een zware inbreuk maken op fundamentele rechten en vrijheden. De beperkingen brengen psychosociaal, maatschappelijk en economisch zware, onwenselijke neveneffecten teweeg. Bij het toepassen van iedere maatregel dient dan ook te worden gewaarborgd dat een brede inhoudelijke afweging plaatsvindt die zich expliciet richt op de situatie waarin deze wordt ingezet. Deze brede afweging ziet ook op mogelijke neveneffecten. Dit amendement regelt dat het parlement voor elke maatregel de brede inhoudelijke afweging kan beoordelen die

datum 20 december 2022

blad 10

ten grondslag ligt aan het uitoefenen van een bevoegdheid in de Wpg, alvorens het licht voor het kabinet op groen gaat.

Momenteel wordt de Kamer op grond van artikel 58c over elke ministeriële regeling gehoord (met een week blokkeringsrecht). Dat gaat niet per maatregel. Een enkele ministeriële regeling kan verschillende maatregelen bevatten waarover de Kamer vervolgens opvattingen kan geven. De beoogde toevoeging in artikel 58b zorgt voor een precisering dat die afweging en de toelichting hierop voor elk van de maatregelen moet worden gemaakt. De toelichting geeft dan per maatregel afzonderlijk aan hoe deze weging plaatsvindt.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, de PvdA, de PvdD, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdelen H en K

5 → **10** (Agema en Van der Staaij) over het laten vervallen van artikel 58d over de noodbevoegdheid

De noodbevoegdheid maakt het alsnog mogelijk maatregelen te treffen zonder bevoegdheidsgrondslag. De indieners vinden dit onwenselijk. Dit amendement schrapt daarom de noodbevoegdheid.

Verworpen. Voor: DENK, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Artikel I, onderdeel H

12 (Van der Staaij en Pouw-Verweij) over het onmogelijk maken om publieke plaatsen volledig te sluiten

Dit amendement strekt ertoe dat het niet mogelijk is om publieke plaatsen zoals winkels, musea en restaurants volledig te sluiten voor publiek. De indieners zijn van mening dat het volledig sluiten van publieke plaatsen niet wenselijk is, gelet op de grote sociaalmaatschappelijke en sociaaleconomische impact die dit heeft. Het blijft wel mogelijk om de openstelling van publieke plaatsen te verbinden aan bepaalde voorwaarden of beperkingen, zoals een afstandsnorm en een maximumaantal aanwezige personen. Op dit punt wijzigt het amendement het wetsvoorstel niet. Dergelijke voorwaarden of beperkingen dienen uiteraard te worden getoetst aan de beginselen genoemd in artikel 58b.

Verworpen. Voor: DENK, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Invoeging Artikel VIIA

14 (Van der Staaij en Pouw-Verweij) over het expliciteren dat de Wbbbg niet gebruikt kan worden voor een avondklok bij infectieziekten behorend tot de groep A1

datum 20 december 2022

blad 11

De voorgestelde wijziging van de Wet publieke gezondheid (Wpg) biedt geen grondslag voor het instellen van een avondklok ter bestrijding van een epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1. Met dit amendement wordt uitgesloten dat de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag wordt gebruikt om een avondklok in te stellen ter bestrijding van een epidemie van een infectieziekte. Als de regering toch wenst om een avondklok in te stellen om een infectieziekte te kunnen bestrijden, dan moet eerst een separate (spoed)wet worden ingediend om hiervoor in de Wpg een grondslag op te nemen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, de PvdA, de PvdD, Lid Omtzigt, de SGP, BBB, JA21, de PVV, FVD en Groep Van Haga.

Moties

27 (Hijink en Van den Berg) over verschillende scenario's opstellen van toekomstige pandemieën, met per scenario een breed conceptafwegingskader

Aangenomen. SP, GroenLinks, BIJ1, Volt, DENK, Fractie Den Haan, PvdA, PvdD, Lid Gündoğan, D66, Lid Omtzigt, ChristenUnie, VVD, SGP, CDA, BBB, JA21, PVV en Groep Van Haga.

28 (Van den Berg c.s.) over onderzoeken wat er nodig is om bij een volgende uitbraak van een A1-infectieziekte te zorgen voor een groter draagvlak voor gedragsmaatregelen

Ingetrokken.

Vergaderjaar 2022–2023

36 194

Wijziging van de Wet publieke gezondheid in verband met de bestrijding van een epidemie van infectieziekten behorend tot groep A1, of een directe dreiging daarvan

A

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

20 december 2022

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is te voorzien in een structureel wettelijk kader voor verplichtende collectieve maatregelen voor de bestrijding van een epidemie van infectieziekten behorend tot groep A1, of een directe dreiging daarvan;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I WIJZIGING WET PUBLIEKE GEZONDHEID

De Wet publieke gezondheid wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Na onderdeel da wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:
db. *groep A1*: een krachtens de procedure van artikel 20 als zodanig aangemerkte infectieziekte;
2. In onderdeel e wordt «groep A» vervangen door «groep A2».
3. In onderdeel i wordt «groep A» vervangen door «groep A1, A2».
4. In de onderdelen j en k wordt «groep A» telkens vervangen door «groep A1 of A2».

B

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt «groep A» vervangen door «groep A1 of A2».

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. De voorzitter van de veiligheidsregio draagt zorg voor de bestrijding van een epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1 of A2, of een directe dreiging daarvan, en is dan ten behoeve van deze bestrijding bij uitsluiting bevoegd om toepassing te geven aan de artikelen 34, vierde lid, 47, 51, 54, 55 of 56. Voor zover het gaat om een infectieziekte behorend tot groep A1 is de voorzitter van de veiligheidsregio ten behoeve van deze bestrijding voorts bij uitsluiting bevoegd toepassing te geven aan de artikelen 58e, tweede tot en met vijfde lid, 58j, tweede tot en met vierde lid, 58k, tweede tot en met vierde lid, 58l, 58m, 58s, tweede lid, 58v, tweede en derde lid, 58z, derde en vierde lid, en 58za, eerste lid.

3. Onder vernummering van het vijfde lid tot achtste lid, worden drie leden ingevoegd, luidende:

5. Indien de bestrijding van de epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1 of een directe dreiging daarvan, gelet op de mate van beheersing, niet vereist dat de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in het vierde lid, laatste zin, plaatsvindt door de voorzitter van de veiligheidsregio, komen die bevoegdheden na een besluit als bedoeld in het zesde lid en zolang een besluit als bedoeld in het zevende lid niet is genomen, bij uitsluiting toe aan de burgemeester. In afwijking van artikel 39, eerste lid, van de Wet veiligheidsregio's is in die situatie ten behoeve van het bepaalde in paragraaf 8, van hoofdstuk V, voor de bestrijding van de epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1 of een directe dreiging daarvan, in plaats van de voorzitter van de veiligheidsregio, de burgemeester bevoegd toepassing te geven aan de in artikel 39, eerste lid, van de Wet veiligheidsregio's genoemde artikelen, met uitzondering van de artikelen 5 en 7 van de Wet veiligheidsregio's.

6. Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en Veiligheid en Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, besluit na overleg met de voorzitter van de betrokken veiligheidsregio of sprake is van een situatie als bedoeld in het vijfde lid.

7. Onze Minister kan het in het zesde lid bedoelde besluit, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en Veiligheid en Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, na overleg met de voorzitter van de betrokken veiligheidsregio wijzigen als de in dat lid bedoelde omstandigheid zich niet langer voordoet.

C

In artikel 6ba, tweede lid, wordt «Bij algemene maatregel van bestuur» vervangen door «Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur».

Ca

In artikel 7, eerste lid, wordt «artikel 6, vierde lid» vervangen door «artikel 6, vierde en vijfde lid».

D

In de artikelen 8, eerste lid, onder a, tweede en derde lid, 11, eerste lid, 22, eerste lid, 31, eerste lid, onder a, 35, eerste lid, aanhef en onder a, 38, eerste lid, en 53, tweede lid, wordt «groep A» telkens vervangen door «groep A1 of A2».

E

Artikel 20 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «groep A» telkens vervangen door «groep A1, A2».

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Indien het belang van de volksgezondheid dat vordert, kan, in overeenstemming met het gevoelen van de ministerraad, bij regeling van Onze Minister een infectieziekte behorend tot groep A2 worden aangemerkt als behorend tot A1, een infectieziekte behorend tot B1 worden aangemerkt als behorend tot groep A1 of A2, een infectieziekte behorend tot groep B2 worden aangemerkt als behorend tot groep A1, A2 of B1, of een infectieziekte behorend tot groep C worden aangemerkt als behorend tot groep A1, A2, B1 of B2.

3. Aan het derde lid wordt een zin toegevoegd, luidende: Na de inwerkingtreding van een krachtens het eerste of tweede lid vastgestelde regeling, vindt de toepassing van deze wet overeenkomstig die regeling plaats.

4. Het vierde lid komt te luiden:

4. Na het tot stand komen van een krachtens het eerste of tweede lid vastgestelde ministeriële regeling tot aanwijzing van een infectieziekte als behorend tot een andere groep dan A1, wordt binnen acht weken een voorstel van wet tot incorporatie van die regeling aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden. Indien niet binnen deze termijn een voorstel van wet wordt ingediend bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal of indien het voorstel van wet wordt ingetrokken dan wel door een der Kamers der Staten-Generaal wordt verworpen, trekt Onze Minister de regeling onverwijld in. Wordt het voorstel tot wet verheven, dan vervalt de regeling van rechtswege op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet.

5. Onder vernummering van het vijfde tot zesde lid wordt een nieuw vijfde lid ingevoegd, luidende:

5. Na het tot stand komen van een krachtens het eerste of tweede lid vastgestelde ministeriële regeling tot aanwijzing van een infectieziekte als behorend tot groep A1, wordt onverwijld een voorstel van wet tot incorporatie van die regeling aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden. Indien het voorstel van wet wordt ingetrokken dan wel door een der Kamers der Staten-Generaal wordt verworpen, trekt Onze Minister de regeling onverwijld in. Wordt het voorstel tot wet verheven, dan vervalt de regeling van rechtswege op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet.

F

Na artikel 20 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 20a

1. Onverminderd de inwerkingstelling van bepalingen, bedoeld in paragraaf 8, van hoofdstuk V, bij de toepassing van artikel 20, eerste of tweede lid, kunnen niet in werking gestelde of met toepassing van het tweede lid buiten werking gestelde bepalingen van die paragraaf, indien het belang van de volksgezondheid dit vordert en voor zover het betreft een infectieziekte behorend tot groep A1, in overeenstemming met het

gevoelen van de ministerraad, bij regeling van Onze Minister, in werking worden gesteld.

2. Zodra het belang van de volksgezondheid niet langer vordert dat krachtens artikel 20 of het eerste lid in werking gestelde bepalingen, bedoeld in paragraaf 8, van hoofdstuk V, in werking zijn, worden deze bepalingen in overeenstemming met het gevoelen van de ministerraad, bij regeling van Onze Minister buiten werking gesteld.

3. Na de inwerkingtreding van een krachtens het eerste of tweede lid vastgestelde regeling, vindt de toepassing van deze wet overeenkomstig die regeling plaats.

4. Na het tot stand komen van een krachtens het eerste of tweede lid vastgestelde ministeriële regeling wordt onverwijld een voorstel van wet ter bekrachtiging van die regeling aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden. Artikel 20, vijfde lid, tweede en derde zin, en zesde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20b

1. Zodra het belang van de volksgezondheid niet langer vordert dat een in artikel 1, onderdeel db, genoemde infectieziekte is aangemerkt als behorend tot groep A1, wordt bij regeling van Onze Minister, in overeenstemming met het gevoelen van de ministerraad, bepaald dat deze infectieziekte niet langer als zodanig wordt aangemerkt. Indien het belang van de volksgezondheid dat vordert kan deze infectieziekte bij diezelfde regeling worden aangemerkt als behorend tot groep A2, B1 of B2.

2. Artikel 20, derde lid, eerste zin, is van overeenkomstige toepassing op een regeling als bedoeld in het eerste lid, tweede zin. Na de inwerkingtreding van een krachtens het eerste lid vastgestelde regeling, vindt de toepassing van deze wet overeenkomstig die regeling plaats.

3. Na het tot stand komen van een krachtens het eerste lid vastgestelde regeling wordt onverwijld een voorstel van wet tot incorporatie van die regeling aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden. Artikel 20, vijfde lid, tweede en derde zin, en zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

G

In de artikelen 21, derde lid, 25, tweede lid, en 30 wordt «groep A» telkens vervangen door «groep A1, A2».

H

In hoofdstuk V wordt na artikel 58 een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 8. Collectieve maatregelen

§ 8.1. Algemene bepalingen

Artikel 58a. Begripsbepalingen

1. In paragraaf 8 van dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

aanbieder van bedrijfsmatig personenvervoer: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die bepaalde, bij ministeriële regeling krachtens artikel 58o of 58p nader aan te wijzen categorieën van bedrijfsmatig personenvervoer, aanbiedt, verricht of laat verrichten;

bedrijfsmatig personenvervoer: bepaalde bij ministeriële regeling krachtens artikel 58o of 58p nader aan te wijzen categorieën van bedrijfsmatig personenvervoer, niet beperkt tot besloten busvervoer en openbaar vervoer als bedoeld in artikel 1 van de Wet personenvervoer 2000;

besloten plaats: een andere dan openbare of publieke plaats en een daarbij behorend erf, met inbegrip van gebouwen en plaatsen als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet;

beveiligingsmedewerker: een persoon belast met beveiligingswerkzaamheden als bedoeld in artikel 7, eerste, tweede en derde lid, van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus alsmede een persoon in dienst van een bestuursorgaan als bedoeld in artikel 5, vijfde lid, van die wet;

evenement: elke voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak, alsmede een herdenkingsplechtigheid, braderie, optocht op de weg, voorstelling of feest op een andere plaats dan in een woning of op een daarbij behorend erf of in een gebouw of op een plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet, wedstrijd, beurs of congres. Onder evenementen worden niet begrepen: betogingen, vergaderingen en godsdienstige en levensbeschouwelijke samenkomsten als bedoeld in de Wet openbare manifestaties;

hygiënemaatregelen: maatregelen betreffende de inrichting van ruimten of aldaar te gebruiken voorwerpen of materialen, of het treffen van voorzieningen ten behoeve van de reinheid of teneinde de verspreiding van ziekteverwekkers zoveel mogelijk tegen te gaan;

justitiële inrichting: een inrichting als bedoeld in artikel 1, onder b, van de Penitentiaire beginselenwet, inrichting als bedoeld in artikel 1, onder b, van de Beginselenwet justitiële jeuginrichtingen, instelling als bedoeld in artikel 1, onder b, van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden of gesticht als bedoeld in artikel 2 van de Wet beginselen gevangeniswezen BES;

mantelzorger: een natuurlijke persoon die rechtstreeks voortvloeiend uit een tussen personen bestaande sociale relatie zorg of hulp verleent zonder dat dit beroeps- of bedrijfsmatig geschiedt;

Onze Ministers: Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties gezamenlijk;

openbare plaats: een openbare plaats als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet openbare manifestaties;

ophouden: gedurende enige tijd ergens verkeren, terwijl er feitelijk gelegenheid is om weg te gaan;

opsporingsambtenaar: een persoon die bij of krachtens artikel 141 of 142 van het Wetboek van Strafvordering of artikel 184 of 185 van het Wetboek van Strafvordering BES is belast met de opsporing van strafbare feiten;

persoon met een handicap: een persoon als bedoeld in artikel 1, tweede zin, van het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (Trb. 2007, 169, en 2014, 113);

persoonlijk beschermingsmiddel: uitrusting die of voorwerp dat bestemd is om te worden gedragen of vastgehouden teneinde de eigen of een andere persoon zoveel mogelijk te beschermen tegen ziekteverwekkers;

plaats in gebruik ten behoeve van een verkiezing: publieke of besloten plaats, of bij ministeriële regeling krachtens artikel 58j, vijfde lid, of 58k, vijfde lid, onder eventueel daarbij te stellen voorwaarden of beperkingen aangewezen gedeelte van een publieke of besloten plaats, in gebruik ten behoeve van de uitvoering van een verkiezing als bedoeld in de Kieswet;

publieke plaats: een voor het publiek openstaand gebouw als bedoeld in artikel 174, eerste lid, van de Gemeentewet of artikel 176, eerste lid, van de Wet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, en een daarbij behorend erf, of een voor het publiek openstaand lokaal, voertuig of vaartuig, met uitzondering van gebouwen en plaatsen als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet;

testuitslag: een testuitslag waaruit blijkt of de geteste persoon op het moment van afname van de test al dan niet was geïnfecteerd met een ziekteverwekker;

thuisquarantaine: de bij of krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk geldende verplichting voor een reiziger om in afzondering te verblijven in de eigen woning of in een specifiek aan de reiziger toegewezen verblijfplaats;

toezichthouder: voor zover in deze wet niet anders is bepaald, de bij of krachtens artikel 64, 64a of 68h, eerste lid, aangewezen toezichthouder;

veilige afstand: de afstand, bedoeld in artikel 58f, tweede lid;

zorgaanbieder: een zorgaanbieder als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg, of als bedoeld in artikel 1, onder j, van de Wet zorginstellingen BES, jeugdhulpaanbieder als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet, aanbieder van jeugdzorg als bedoeld in artikel 18.4.7a van de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba of aanbieder als bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;

zorglocatie: een bouwkundige voorziening of deel van een bouwkundige voorziening met het daarbij behorende terrein waar zorg als bedoeld in artikel 1 van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg wordt verleend, waar jeugdzorg als bedoeld in artikel 18.4.7a van de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba wordt verleend of waar beschermd wonen of opvang als bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 plaatsvindt, of accommodatie als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;

zorgverlener: een natuurlijke persoon die beroepsmatig zorg of dienst als omschreven bij of krachtens de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet verleent, jeugdhulpverlener als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet, beroepskracht als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, natuurlijke persoon die beroepsmatig jeugdzorg als bedoeld in artikel 18.4.7a van de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba verleent of zorgverlener als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet algemene verzekering bijzondere ziektekosten BES.

2. In paragraaf 8 van dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt mede verstaan onder:

basisregistratie personen: basisadministratie als bedoeld in de Wet basisadministraties persoonsgegevens BES;

woning: een daarbij behorend erf.

Artikel 58b. Doel, noodzaak, geschiktheid, proportionaliteit en subsidiariteit

De bij of krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk toegekende bevoegdheden worden, voor zover krachtens artikel 20 of 20a in werking gesteld, slechts toegepast voor de bestrijding van een epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1 of een directe dreiging daarvan en voor zover:

a. de bedreiging van de volksgezondheid dusdanig ernstig is dat afwijking van die dreiging noodzakelijk is;

b. de toepassing van de bevoegdheden gezien de aard van de infectieziekte daadwerkelijk geschikt is voor afwijking van de dreiging;

c. de gevolgen voor de vrije uitoefening van grondrechten en het maatschappelijk welzijn, waaronder ten minste de sociale, financieel-economische, maatschappelijke en andere gezondheidsbelangen, zo beperkt mogelijk zijn en tevens in redelijke verhouding staan tot de gevolgen die zouden intreden indien de bevoegdheden niet worden toegepast; en

d. geen alternatieven beschikbaar zijn waarmee hetzelfde doel kan worden bereikt en die minder ingrijpend zouden zijn voor de vrije uitoefening van grondrechten en het maatschappelijk welzijn.

Artikel 58c. Reguliere procedure

1. De vaststelling van een krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk vast te stellen ministeriële regeling geschiedt door Onze Ministers in overeenstemming met Onze Minister die het mede aangaat en in overeenstemming met het gevoelen van de ministerraad.

2. Een regeling als bedoeld in het eerste lid wordt niet eerder vastgesteld dan een week nadat deze aan beide Kamers der Staten-Generaal is overgelegd. Indien binnen die termijn de Tweede Kamer der Staten-Generaal besluit niet in te stemmen met de regeling, wordt deze niet vastgesteld.

3. Een besluit als bedoeld in het tweede lid, tweede zin, kan worden genomen op voorstel van ten minste een derde van het grondwettelijk aantal leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

4. Indien naar het oordeel van Onze Ministers en Onze Minister die het mede aangaat een krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk vastgestelde ministeriële regeling of een onderdeel daarvan niet langer voldoet aan één van de onderdelen van artikel 58b, wordt die regeling zo spoedig mogelijk gewijzigd of ingetrokken.

Artikel 58ca. Bijzondere procedure

1. Artikel 58c, tweede lid, kan buiten toepassing blijven:

a. indien een krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk vastgestelde ministeriële regeling of een onderdeel daarvan niet langer voldoet aan één van de onderdelen van artikel 58b, of

b. indien sprake is van:

1°. een ernstige ontwrichting van de maatschappij of een directe dreiging daarvan, en

2°. onverwijld toepassing van een bij of krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk toegekende bevoegdheid noodzakelijk is.

2. Onze Minister zendt een ministeriële regeling die op grond van het eerste lid is vastgesteld zonder toepassing van artikel 58c, tweede lid, binnen twee dagen na vaststelling aan beide Kamers der Staten-Generaal, voorzien van een motivering waarom het eerste lid is toegepast. De regeling vervalt van rechtswege indien de Tweede Kamer der Staten-Generaal binnen een week na de toezending besluit niet in te stemmen met de regeling. Artikel 58c, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. De procedure, bedoeld in het eerste lid, onder b, mag uitsluitend binnen acht weken na de eerste toepassing daarvan worden gebruikt. Deze periode kan steeds met acht weken worden verlengd of voor een periode van acht weken opnieuw aanvangen na de inwerkingtreding van een ministeriële regeling waarin het eerste lid, onder b, weer van toepassing wordt verklaard. Die regeling wordt met toepassing van artikel 58c tot stand gebracht.

Artikel 58cb. Werkingsduur collectieve maatregelen

1. Bij een daartoe afzonderlijk tot stand te brengen ministeriële regeling wordt bepaald of de toepassing van een krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk toegekende bevoegdheid, voor zover in werking gesteld krachtens artikel 20 of 20a, wordt verbonden aan een vervalt termijn gelet op de mogelijke gevolgen van de toepassing voor de vrije uitoefening van grondrechten en het maatschappelijk welzijn als bedoeld in artikel 58b, onder c en d. De in de eerste zin bedoelde ministeriële regeling wordt met toepassing van artikel 58c tot stand gebracht.

2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid, wordt niet vastgesteld indien de Tweede Kamer of de Eerste Kamer der Staten-Generaal binnen de termijn, bedoeld in artikel 58c, tweede lid, tweede zin, besluit niet in te stemmen met de regeling. Artikel 58c, derde lid, is van

overeenkomstige toepassing op een besluit van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

3. Indien voor een ministeriële regeling, dan wel een onderdeel daarvan, ingevolge het eerste lid een vervalt termijn geldt, vervalt deze regeling, dan wel het onderdeel, ten hoogste acht weken na de inwerking-treding. Dit laat onverlet dat een regeling of onderdeel daarvan telkens, al dan niet gewijzigd, kan worden vastgesteld. Het tijdstip waarop de regeling of het onderdeel vervalt, ligt steeds ten hoogste acht weken na het tijdstip waarop die regeling of dat onderdeel zou vervallen.

Artikel 58d. Noodbevoegdheid

1. Bij ministeriële regeling kunnen andere collectieve maatregelen worden genomen voor het in artikel 58b, aanhef, genoemde doel, indien:

- a. sprake is van een ernstige ontwrichting van de maatschappij of een directe dreiging daarvan;

- b. onverwijld handelen noodzakelijk is, en

- c. een krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk geldende of vast te stellen ministeriële regeling niet toereikend is.

2. In afwijking van de artikelen 58c, tweede lid, en 58ca, wordt de ministeriële regeling, bedoeld in het eerste lid, niet vastgesteld dan nadat deze regeling ten minste 24 uur is voorgelegd aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Indien binnen die termijn de Tweede Kamer der Staten-Generaal besluit niet in te stemmen met deze ministeriële regeling, wordt deze niet vastgesteld.

3. Een na toepassing van het tweede lid vastgestelde ministeriële regeling wordt door Onze Minister onverwijld aan beide Kamers der Staten-Generaal gezonden, voorzien van een motivering waarom het tweede lid is toegepast.

4. Indien het onmogelijk is de termijn van 24 uur, bedoeld in het tweede lid af te wachten, zendt Onze Minister de vastgestelde regeling onverwijld aan beide Kamers der Staten-Generaal, voorzien van een motivering waarom hiervan sprake is. Artikel 58ca, tweede lid, tweede zin, is van toepassing.

5. De ministeriële regeling bedoeld in het eerste lid, vervalt acht weken na de inwerkingtreding en kan steeds met toepassing van artikel 58c, tweede lid, worden verlengd met ten hoogste acht weken na het tijdstip waarop die regeling zou vervallen.

6. Na de plaatsing in de Staatscourant van een krachtens het eerste lid vastgestelde ministeriële regeling wordt onverwijld een voorstel van wet tot regeling van het betrokken onderwerp aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden. Indien het voorstel van wet wordt ingetrokken dan wel door een der Kamers der Staten-Generaal wordt verworpen, trekt Onze Minister de regeling onverwijld in, tenzij de regeling ingevolge het vijfde lid is vervallen. Wordt het voorstel tot wet verheven, dan vervalt de ministeriële regeling van rechtswege op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet, tenzij de ministeriële regeling ingevolge het vijfde lid is vervallen of wordt gebaseerd op de wet zoals deze dan luidt. Op een intrekkingregeling als bedoeld in de tweede zin, zijn de artikelen 58c en 58ca niet van toepassing.

7. Indien zich in het openbare lichaam Bonaire, Sint Eustatius of Saba een omstandigheid voordoet waarin een krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk, met toepassing van artikel 58ca vast te stellen ministeriële regeling niet zodanig tijdig tot stand kan komen als noodzakelijk is voor het in artikel 58b, aanhef, genoemde doel, kan Onze Minister ter uitvoering van artikel 7, eerste lid, de gezaghebber opdragen toepassing te geven aan de hem in artikel 179 van de Wet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba toegekende bevoegdheid om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen ter bestrijding van een epidemie van de betreffende infectieziekte of een directe dreiging daarvan.

8. Binnen twee weken na de vaststelling van de in het zevende lid bedoelde opdracht wordt een ministeriële regeling vastgesteld tot regeling van de in die voorschriften genoemde onderwerpen. Onze Minister zendt de regeling binnen twee dagen na vaststelling aan beide Kamers der Staten-Generaal.

Artikel 58e. Differentiatie, ontheffing en lokaal maatwerk

1. In een krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk vast te stellen ministeriële regeling kan onverminderd artikel 58d en de paragrafen 8.2 en 8.3 van dit hoofdstuk, onderscheid worden gemaakt:

- a. binnen en tussen gemeenten en met betrekking tot de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba;
- b. tussen personen op basis van leeftijd;
- c. tussen activiteiten;
- d. tussen openbare, publieke en besloten plaatsen, of gedeelten daarvan.

2. De burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio kan met het oog op bijzondere omstandigheden ontheffing verlenen van:
a. het bepaalde bij of krachtens artikel 58h, eerste of tweede lid, of 58i, eerste of tweede lid;
b. de krachtens artikel 58g gestelde regels, indien dat in die regels is bepaald.

Aan de ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.

3. Voordat de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio een beslissing neemt over de verlening van een ontheffing als bedoeld in het tweede lid, vraagt hij advies aan de gemeentelijke gezondheidsdienst.

4. De burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio verleent geen ontheffing, indien het belang van de bestrijding van de epidemie van de betreffende infectieziekte, of de directe dreiging daarvan, zich daartegen naar zijn oordeel verzet. Bij de afweging van de betrokken belangen betreft de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio in ieder geval:

- a. de aard van de plaats, de aard van de activiteit en het aantal personen waarop de te verlenen ontheffing betrekking heeft;
- b. de gevolgen die verlening van de ontheffing zou hebben voor de naleving van de bij of krachtens artikel 58f, tweede lid, en derde lid, onder e, vastgestelde regels, in en buiten de plaats waarop de te verlenen ontheffing betrekking heeft.

5. In een krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk vast te stellen ministeriële regeling kan aan de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio de bevoegdheid worden toegekend om de plaatsen aan te wijzen waar de in die regeling gestelde regels van toepassing zijn. Aan de uitoefening van de bevoegdheid kunnen in die ministeriële regeling voorwaarden of beperkingen worden verbonden.

§ 8.2. Maatregelen

Artikel 58f. Veilige afstand

1. Degene die zich buiten een woning ophoudt, houdt een veilige afstand tot andere personen.

2. De veilige afstand wordt vastgesteld bij ministeriële regeling.

3. De veilige afstand geldt niet:

- a. tussen personen die op hetzelfde adres woonachtig zijn;
- b. voor een opsporingsambtenaar, toezichthouder als bedoeld in artikel 5:11 van de Algemene wet bestuursrecht, beveiligingsmedewerker, zorgverlener, mantelzorger of geestelijke bedienaar of persoon die

werkzaam is bij een justitiële inrichting, bij de politie, de brandweer, de krijgsmacht, of die eerste hulp biedt bij een het leven of de gezondheid bedreigende situatie, voor zover deze zijn taak of het bieden van eerste hulp niet op gepaste wijze kan uitoefenen met inachtneming van de veilige afstand;

c. voor degene jegens wie een onder b genoemde persoon zijn taak of het bieden van eerste hulp uitoefent;

d. tussen een persoon met een handicap of persoon tot en met de leeftijd van twaalf jaar en diens begeleider, voor zover die persoon zich niet met inachtneming van de veilige afstand jegens zijn begeleider buiten een woning kan ophouden; of

e. voor andere bij ministeriële regeling aangewezen categorieën van personen of aangewezen plaatsen of gevallen, onder daarbij te stellen voorwaarden of beperkingen.

Artikel 58g. Hygiënemaatregelen en persoonlijke beschermingsmiddelen

Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over hygiënemaatregelen en persoonlijke beschermingsmiddelen, met inbegrip van de verplichting tot toepassing of gebruik hiervan. De regels hebben geen betrekking op de toepassing of het gebruik in een woning.

Artikel 58h. Openstelling van publieke plaatsen

1. Bij ministeriële regeling kunnen publieke plaatsen worden aangewezen die:

a. niet voor publiek mogen worden opengesteld;

b. slechts onder bij die regeling gestelde voorwaarden of beperkingen voor publiek mogen worden opengesteld.

2. Tot de voorwaarden of beperkingen, bedoeld in het eerste lid onder b, kan behoren dat ten hoogste een bij die regeling vast te stellen aantal personen als publiek aanwezig mag zijn.

3. De volgende plaatsen worden niet aangewezen als publieke plaatsen die niet voor publiek mogen worden opengesteld.

a. een plaats in gebruik ten behoeve van een verkiezing;

b. een plaats die is bestemd voor een vergadering van de Staten-Generaal of van een commissie daaruit;

c. een plaats die is bestemd voor een vergadering van de gemeenteraad, provinciale staten en het algemeen bestuur van een waterschap, of van een door deze organen ingestelde commissie;

d. een gerechtsgebouw.

Artikel 58i. Evenementen

1. Bij ministeriële regeling kunnen evenementen worden aangewezen die:

a. niet mogen worden georganiseerd;

b. slechts onder bij die regeling gestelde voorwaarden of beperkingen mogen worden georganiseerd.

2. Tot de voorwaarden of beperkingen, bedoeld in het eerste lid, onder b, kan behoren dat ten hoogste een bij die regeling vast te stellen aantal personen als publiek aanwezig mag zijn.

Artikel 58j. Zorgplicht publieke plaatsen

1. Degene die bevoegd is tot het aan een publieke plaats treffen van voorzieningen of tot het openstellen van een publieke plaats voor publiek, draagt ten aanzien van die publieke plaats zorg voor zodanige voorzieningen of openstelling dat de daar aanwezige personen de bij of krachtens

de artikelen 58d, eerste lid, en 58f tot en met 58i gestelde regels in acht kunnen nemen.

2. Indien de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio van oordeel is dat de daar aanwezige personen het bepaalde bij of krachtens de artikelen 58d, en 58f tot en met 58i niet in acht kunnen nemen, kan hij een schriftelijke aanwijzing geven aan degene die bevoegd is tot het aan die plaats treffen van voorzieningen of tot het openstellen van die plaats voor publiek.

3. In de aanwijzing geeft de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio met redenen omkleed aan op welke punten de aanwezige personen de bij of krachtens de artikelen 58d, en 58f tot en met 58i gestelde regels niet in acht kunnen nemen, alsmede de in verband daarmee te nemen maatregelen. Een aanwijzing bevat de termijn waarbinnen degene die bevoegd is tot het aan die plaats treffen van voorzieningen of tot het openstellen van die plaats voor publiek, de maatregelen treft.

4. In een spoedeisende situatie kan de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio een bevel geven. Indien het bevel mondeling wordt gegeven, wordt het zo spoedig mogelijk op schrift gesteld en bekendgemaakt.

5. Het tweede tot en met vierde lid zijn niet van toepassing op plaatsen in gebruik ten behoeve van een verkiezing.

Artikel 58k. Zorgplicht besloten plaatsen

1. Degene die bevoegd is tot het aan een besloten plaats, niet zijnde een woning, treffen van voorzieningen of tot het toelaten tot een besloten plaats van personen, draagt ten aanzien van die besloten plaats zorg voor zodanige voorzieningen of toelating dat de daar aanwezige personen de bij of krachtens de artikelen 58d, eerste lid, en 58f tot en met 58i gestelde regels in acht kunnen nemen.

2. Indien de besloten plaats een ruimte betreft waar een beroep of bedrijf wordt uitgeoefend en Onze Minister van oordeel is dat de daar aanwezige personen het bepaalde bij of krachtens de artikelen 58d, eerste lid, en 58f tot en met 58i niet in acht kunnen nemen, kan hij een schriftelijke aanwijzing geven aan degene die bevoegd is tot het aan die plaats treffen van voorzieningen of tot het toelaten tot die plaats van personen. Indien de besloten plaats een ruimte betreft waar geen beroep of bedrijf wordt uitgeoefend, is de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio bevoegd deze aanwijzing te geven.

3. In de aanwijzing geeft Onze Minister onderscheidenlijk de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio met redenen omkleed aan op welke punten de aanwezige personen de bij of krachtens de artikelen 58d, en 58f tot en met 58i gestelde regels niet in acht kunnen nemen, alsmede de in verband daarmee te nemen maatregelen. Een aanwijzing bevat de termijn waarbinnen degene die bevoegd is tot het aan die plaats treffen van voorzieningen of tot het toelaten tot die plaats van personen, de maatregelen treft.

4. In een spoedeisende situatie kan Onze Minister onderscheidenlijk de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio een bevel geven. Indien het bevel mondeling wordt gegeven, wordt het zo spoedig mogelijk op schrift gesteld en bekendgemaakt.

5. Het tweede tot en met vierde lid zijn niet van toepassing op plaatsen in gebruik ten behoeve van een verkiezing of op andere bij ministeriële regeling aangewezen plaatsen onder bij die regeling gestelde voorwaarden of beperkingen.

Artikel 58l. Bevelen voor besloten plaatsen

Indien door een gedraging of activiteit in of vanuit een besloten plaats, niet zijnde een woning, een ernstige vrees voor de onmiddellijke verspreiding van de betreffende ziekteverwekker ontstaat, kan de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio de bevelen geven die nodig zijn voor de beëindiging van de gedraging of activiteit en de daar aanwezige personen bevelen zich onmiddellijk te verwijderen.

Artikel 58m. Bevelen voor openbare plaatsen

Indien de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio van oordeel is dat de omstandigheden op een openbare plaats zodanig zijn dat de daar aanwezige personen het bepaalde bij of krachtens de artikelen 58d, eerste lid, en 58f tot en met 58i niet in acht kunnen nemen, of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, kan hij de bevelen geven die nodig zijn om de naleving van deze artikelen op een openbare plaats te verzekeren.

Artikel 58n. Zorgaanbieders en zorglocaties

1. Een zorgaanbieder draagt zorg voor een zodanige openstelling, inrichting en zorg, jeugdhulp of maatschappelijke ondersteuning dat de aanwezige personen die niet bij de zorg, jeugdhulp of maatschappelijke ondersteuning betrokken zijn of die geen mantelzorger zijn, de bij of krachtens de artikelen 58d, eerste lid, en 58f tot en met 58i gestelde regels redelijkerwijs in acht kunnen nemen.

2. Een zorgaanbieder kan, indien dit noodzakelijk is om verspreiding van de betreffende ziekteverwekker naar dan wel vanuit een zorglocatie tegen te gaan en de maatregelen die de zorgaanbieder treft op grond van het eerste lid onvoldoende zijn om die verspreiding tegen te gaan, beperkingen of andere voorwaarden stellen aan de toegang van personen tot een zorglocatie door iemand die niet bij de zorg, jeugdhulp of maatschappelijke ondersteuning betrokken is of die geen mantelzorger is.

3. Indien Onze Minister van oordeel is dat personen die niet bij de zorg, jeugdhulp of maatschappelijke ondersteuning betrokken zijn of die geen mantelzorger zijn, de in het eerste lid genoemde regels onvoldoende in acht kunnen nemen, kan hij de zorgaanbieder een schriftelijke aanwijzing geven. In de aanwijzing geeft Onze Minister met redenen omkleed aan op welke punten de aanwezige personen de regels niet in acht kunnen nemen, alsmede de in verband daarmee te nemen maatregelen. Een aanwijzing bevat de termijn waarbinnen de zorgaanbieder de maatregelen treft. In een spoedeisende situatie kan Onze Minister een bevel geven. Indien het bevel mondeling wordt gegeven, wordt het zo spoedig mogelijk op schrift gesteld en bekendgemaakt.

4. Indien de maatregelen die een zorgaanbieder neemt op grond van het eerste en tweede lid, onvoldoende of onevenredig zijn om verspreiding van de betreffende ziekteverwekker naar dan wel vanuit een zorglocatie tegen te gaan, kunnen bij ministeriële regeling beperkingen of andere voorwaarden worden gesteld aan het door de zorgaanbieder toelaten tot zorglocaties van personen die niet bij de zorg, jeugdhulp of maatschappelijke ondersteuning betrokken zijn of die geen mantelzorger zijn, tenzij het belang van de volksgezondheid niet opweegt tegen de belangen van de cliënten en patiënten bij die toegang. In de ministeriële regeling kan onderscheid worden gemaakt tussen zorglocaties of categorieën daarvan.

5. Toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in het tweede of vierde lid houdt in ieder geval geen beperking in van de toegang:

a. van ten minste één familielid of naaste tot een in de zorglocatie verblijvende persoon, behoudens in geval van uitzonderlijke omstandigheden;

b. van familieleden of naasten tot een in de zorglocatie verblijvende persoon van wie de behandelend arts verwacht dat deze op korte termijn zal overlijden;

c. in verband met het horen van een cliënt als bedoeld in artikel 38, eerste lid, van de Wet zorg en dwang psychogeriatrische en verstandelijk gehandicapte cliënten of het horen van betrokkene als bedoeld in de artikelen 6:1, derde lid, en 7:1, derde lid, van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg;

d. van advocaten en cliëntenvertrouwenspersonen als bedoeld in de Wet zorg en dwang psychogeriatrische en verstandelijk gehandicapte cliënten, advocaten en patiëntenvertrouwenspersonen als bedoeld in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg en vertrouwenspersonen als bedoeld in de Jeugdwet;

e. van een geestelijk bedienaar tot een tot zijn geloofsgemeenschap behorende persoon die in de zorglocatie verblijft.

6. De artikelen 58k en 58l zijn niet van toepassing.

Artikel 58o. Bedrijfsmatig personenvervoer

1. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat het aanbieden of verrichten van bepaalde categorieën van bedrijfsmatig personenvervoer geheel of gedeeltelijk verboden is.

2. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over het aanbieden van, de toegang tot en het gebruik van voorzieningen voor bedrijfsmatig personenvervoer binnen Nederland of met een bestemming in Nederland. Hierbij kan onderscheid worden gemaakt tussen categorieën van bedrijfsmatig personenvervoer, gebieden van waaruit de reiziger vertrekt, waaronder het vertrek vanuit gebieden in het buitenland of het reizen tussen het Europese deel van Nederland, Bonaire, Sint Eustatius en Saba, of categorieën van personen voor wie de regels gelden.

§ 8.3. Maatregelen in verband met inreizen

Artikel 58p. Inreisverplichtingen bedrijfsmatig en niet-bedrijfsmatig personenvervoer

1. In een krachtens artikel 58o, tweede lid, vast te stellen ministeriële regeling kan ten aanzien van de reiziger die vertrekt vanuit een door Onze Minister aangewezen gebied in het buitenland of die reist tussen het Europese deel van Nederland, Bonaire, Sint Eustatius of Saba, worden bepaald dat:

a. de aanbieder van bedrijfsmatig personenvervoer uitsluitend vervoer aanbiedt, toegang daartoe verschaft of gebruik daarvan toestaat, indien de reiziger aan de aanbieder een testuitslag kan tonen waaruit blijkt dat hij op het moment van testen niet was geïnfecteerd met de betreffende ziekteverwekker of een verklaring als bedoeld in artikel 58u, kan tonen, eventueel vergezeld van het voorgeschreven document als bedoeld in dat artikel;

b. de reiziger bij de toegang tot het vervoermiddel en tijdens het vervoer beschikt over een testuitslag waaruit blijkt dat hij op het moment van testen niet was geïnfecteerd met de betreffende ziekteverwekker, de reiziger verplicht is deze op verzoek te tonen aan de aanbieder van bedrijfsmatig personenvervoer en verplicht is om de testuitslag te bewaren gedurende een bij ministeriële regeling te bepalen termijn en deze op verzoek te tonen aan de toezichthouder;

c. ten aanzien van inreis in Bonaire, Sint Eustatius of Saba, de reiziger direct na aankomst beschikt over een testuitslag waaruit blijkt dat hij op het moment van testen niet was geïnfecteerd met de betreffende

ziekteverwekker, en een verplichting voor de reiziger om de testuitslag te bewaren gedurende een bij ministeriële regeling te bepalen termijn en deze op verzoek te tonen aan de toezichthouder.

2. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat de reiziger die heeft verbleven in een door Onze Minister aangewezen gebied in het buitenland of reist tussen het Europese deel van Nederland, Bonaire, Sint Eustatius of Saba, anders dan met gebruikmaking van bedrijfsmatig personenvervoer als bedoeld in het eerste lid, bij inreis in Nederland beschikt over een testuitslag waaruit blijkt dat hij op het moment van testen niet was geïnfecteerd met de betreffende ziekteverwekker en om die testuitslag te bewaren gedurende een bij ministeriële regeling te bepalen termijn en deze op verzoek te tonen aan de toezichthouder.

3. Bij ministeriële regeling worden nadere eisen gesteld aan de test, bedoeld in het eerste en tweede lid, die betrekking kunnen hebben op:

- a. de vaststelling van de identiteit van de geteste persoon;
- b. het type test dat is uitgevoerd;
- c. de wijze waarop de testuitslag wordt aangetoond;
- d. de termijn waarbinnen de test moet zijn uitgevoerd ten opzichte van het moment van inreis in Nederland.

4. Ten aanzien van inreis in Bonaire, Sint Eustatius of Saba geschiedt de aanwijzing van gebieden, bedoeld in het eerste of tweede lid, na overleg met de gezaghebber.

5. Ten aanzien van inreis in Bonaire, Sint Eustatius of Saba kan de in het tweede lid bedoelde testuitslag in bij ministeriële regeling bepaalde gevallen ook worden verkregen direct na het moment van aankomst.

Artikel 58q. Uitzondering op de inreisverplichtingen

In een ministeriële regeling als bedoeld in artikel 58p, eerste en tweede lid, kan in daarbij te bepalen gevallen of ten aanzien van daarbij aan te wijzen categorieën personen, en onder daarbij te stellen voorwaarden of beperkingen worden bepaald dat een bij of krachtens die artikelliden bepaalde verplichting niet van toepassing is. Tot die voorwaarden of beperkingen kan behoren de verplichting voor de reiziger om te beschikken over een bewijs van vaccinatie tegen de betreffende ziekteverwekker, waaruit blijkt dat de betrokkene op het moment van inreizen was gevaccineerd volgens bij die ministeriële regeling bepaalde minimum-eisen of een bewijs van herstel van een infectie met deze ziekteverwekker, volgens bij die regeling bepaalde eisen, en dat bewijs te bewaren gedurende een bij die regeling te bepalen termijn en deze op verzoek te tonen aan de toezichthouder.

Artikel 58r. Thuisquarantaineplicht Europees Nederland

1. Bij regeling kan worden bepaald dat degene die het Europese deel van Nederland inreist en voor inreis heeft verbleven in een door Onze Minister aangewezen gebied in het buitenland of, indien door Onze Minister aangewezen, in Bonaire, Sint Eustatius of Saba, onverwijld na inreis gedurende een ononderbroken periode van een bij ministeriële regeling te bepalen aantal dagen in thuisquarantaine gaat. Hierbij kan onderscheid worden gemaakt tussen de aangewezen gebieden.

2. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald in welke gevallen de plicht, bedoeld in het eerste lid, niet of niet langer van toepassing is. Daartoe kan behoren de verplichting om te beschikken over een testuitslag waaruit blijkt dat de betrokkene op het moment van testen niet was geïnfecteerd met de betreffende ziekteverwekker en die gedurende een bij ministeriële regeling te bepalen termijn wordt bewaard.

3. Bij ministeriële regeling worden nadere eisen gesteld aan de test, bedoeld in het tweede lid, die betrekking kunnen hebben op:

- a. de vaststelling van de identiteit van de geteste persoon;

- b. het type test dat is uitgevoerd;
 - c. de wijze waarop de testuitslag wordt aangetoond.
4. Dit artikel laat de toepassing van artikel 35 onverlet.

Artikel 58s. Uitzonderingen thuisquarantaineplicht

1. De in artikel 58r, eerste lid bedoelde verplichting, geldt niet in bij ministeriële regeling bepaalde gevallen of aangewezen categorieën personen, onder daarbij gestelde voorwaarden of beperkingen. Tot die voorwaarden of beperkingen kan behoren de verplichting om te beschikken over een bewijs van vaccinatie tegen de betreffende ziekteverwekker, waaruit blijkt dat de betrokkene op het moment van inreizen was gevaccineerd, volgens bij die regeling te bepalen minimumeisen, of een bewijs van herstel van een infectie met deze ziekteverwekker, volgens bij die regeling bepaalde eisen, en dat bewijs gedurende een bij die regeling te bepalen termijn te bewaren en deze op verzoek te tonen aan de toezichthouder.

2. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio met het oog op bijzondere omstandigheden in een individueel geval ontheffing kan verlenen van het bepaalde bij of krachtens artikel 58r, eerste lid, en artikel 58u. Aan de ontheffing kunnen voorwaarden of beperkingen worden verbonden. Artikel 58e, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 58t. Verzoekschriftenprocedure

1. De in artikel 58r, eerste lid, bedoelde persoon kan de burgerlijke rechter schriftelijk verzoeken om opheffing van de ten aanzien van hem geldende verplichting om in thuisquarantaine te gaan op de grond dat deze verplichting niet op hem van toepassing is.

2. Het verzoekschrift wordt ingediend bij de voorzieningenrechter van de rechtbank binnen wiens rechtsgebied de woonplaats van de indiener van het verzoekschrift is gelegen of binnen wiens rechtsgebied de aan de indiener, ten behoeve van de thuisquarantaine toegewezen verblijfplaats is gelegen. Voor de behandeling van het verzoekschrift wordt geen griffierecht geheven. Artikel 46 is van overeenkomstige toepassing.

3. In aanvulling op artikel 278, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bevat het verzoekschrift het e-mailadres en telefoonnummer waarop de verzoeker bereikbaar is en eventuele bewijsstukken die het verzoek ondersteunen.

4. Voordat op het verzoekschrift wordt beslist, hoort de rechter de indiener van het verzoekschrift door middel van een tweezijdig elektronisch communicatiemiddel, tenzij de indiener niet beschikbaar was op het door de rechter vastgestelde tijdstip waarop het horen plaatsvindt. Artikel 41, derde lid, is van toepassing.

5. De rechter beslist zo spoedig mogelijk op het verzoek, doch uiterlijk binnen drie dagen te rekenen vanaf de dag na die van het indienen van het verzoekschrift. Tegen de beslissing van de rechter staat geen voorziening open.

Artikel 58u. Thuisquarantaineverklaring

Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat op de in artikel 58r, eerste lid, bedoelde persoon een verplichting rust om:

- a. een papieren of digitale verklaring naar waarheid in te vullen, waarin hij verklaart dat hij na inreis onverwijld in thuisquarantaine zal gaan op zijn woonadres of het opgegeven adres van een verblijfplaats, dan wel dat sprake is van een uitzondering als bedoeld in artikel 58s, eerste lid, en om daarbij de in die regeling genoemde gegevens aan Onze Minister te verstrekken;

b. bij inreis te beschikken over een papieren verklaring of een bevestiging van een digitaal ingevulde verklaring als bedoeld in onderdeel a, zo nodig vergezeld van het in die regeling voorgeschreven document indien het gaat om een persoon die verklaart dat sprake is van een uitzondering als bedoeld in artikel 58s, eerste lid, of

c. de verklaring of bevestiging en het eventuele voorgeschreven document te bewaren gedurende een bij ministeriële regeling te bepalen termijn en deze op verzoek te tonen aan de toezichthouder.

Artikel 58v. Gegevensverwerking

1. In het kader van de taak van Onze Minister, bedoeld in artikel 7, eerste lid, en ter monitoring van de naleving van de verplichting van artikel 58r, eerste lid, is Onze Minister bevoegd tot verwerking van de krachtens de artikelen 58u of 58w verstrekte gegevens van een in artikel 58r, eerste lid, bedoelde persoon.

2. Indien Onze Minister op grond van bevindingen in het kader van de monitoring nader onderzoek door een toezichthouder naar de naleving van de verplichting tot thuisquarantaine door een in artikel 58r, eerste lid, bedoelde persoon wenselijk acht, of een in artikel 58r, eerste lid, bedoelde persoon telefonisch niet heeft kunnen bereiken, kan Onze Minister een melding doen aan de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio waar de woon- of verblijfplaats van die persoon is gelegen.

3. Onze Minister, de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio en de toezichthouders zijn bevoegd tot het verwerken en onderling uitwisselen van een melding als bedoeld in het tweede lid, en de krachtens de artikelen 58u of 58w verstrekte gegevens van een in artikel 58r, eerste lid, bedoelde persoon, voor zover dit noodzakelijk is voor het toezicht op en de handhaving van de naleving van artikel 58r, eerste lid.

4. Onze Minister bewaart de krachtens de artikelen 58u of 58w verstrekte gegevens niet langer dan de krachtens artikel 58r, eerste lid, bij ministeriële regeling bepaalde duur van de thuisquarantaine.

Artikel 58w. Aanvullende gegevensverstrekking en -verwerking thuisquarantaineverklaring

1. Met het oog op het toezicht op en de handhaving van de naleving van artikel 58r, eerste lid, kan bij ministeriële regeling worden bepaald:

a. dat de in artikel 58r, eerste lid, bedoelde persoon die bij inreis gebruik maakt van een papieren verklaring als bedoeld in artikel 58u, deze verklaring op verzoek verstrekt en aan wie deze verklaring wordt verstrekt;

b. dat degene aan wie krachtens onderdeel a een verklaring wordt verstrekt, deze inneemt en vervolgens doorgeeft aan een ander of aan Onze Minister, dan wel vernietigt.

2. Degene aan wie krachtens het eerste lid een papieren verklaring wordt verstrekt, is bevoegd tot het verwerken van die verklaring en de daarop vermelde persoonsgegevens, voor zover dit noodzakelijk is om te voldoen aan de op hem krachtens dat lid rustende verplichtingen.

3. In de regeling bedoeld in het eerste lid, aanhef, kunnen voort regels worden gesteld over de beveiliging tegen verlies en onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens bij de verwerking van de digitale verklaring als bedoeld in artikel 58u.

Artikel 58x. Thuisquarantaineplicht Caribisch Nederland

1. Bij ministeriële regeling kan, na overleg met de gezaghebber, worden bepaald dat op degene die reist tussen Bonaire, Sint Eustatius of Saba of die een van deze eilanden inreist en voor inreis heeft verbleven in het

Europese deel van Nederland of in een door Onze Minister, na overleg met de gezaghebber, aangewezen gebied in het buitenland, onder daarbij te stellen voorwaarden of beperkingen, de verplichting, bedoeld in artikel 58r, eerste lid, rust.

2. Tenzij bij ministeriële regeling anders is bepaald, zijn de artikelen 58r tot en met 58w van overeenkomstige toepassing indien toepassing wordt gegeven aan het eerste lid, met dien verstande dat het bepaalde in artikel 58t, derde lid, geldt in aanvulling op artikel 429d, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering BES.

3. In de regeling, bedoeld in het eerste lid, kan worden bepaald dat de gezaghebber met het oog op bijzondere omstandigheden in een individueel geval ontheffing kan verlenen van het bepaalde bij of krachtens het eerste lid. Aan de ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden. Artikel 58e, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

§ 8.4. Overige bepalingen

Artikel 58y. Verantwoording en informatievoorziening

1. Onze Minister maakt binnen een redelijke termijn na de aanwijzing van een infectieziekte als behorend tot groep A1, aan beide Kamers der Staten-Generaal inzichtelijk hoe de bestrijding van de epidemie van de betreffende infectieziekte ter hand wordt genomen. Daarbij betreft Onze Minister de inzet van instrumenten ter voorkoming van verspreiding van de betreffende ziekteverwekker, de mogelijke scenario's en handelingsperspectieven daarbij en de vooruitzichten.

2. Onze Minister zendt maandelijks aan beide Kamers der Staten-Generaal een met redenen omkleed overzicht van de krachtens paragraaf 8 van dit hoofdstuk geldende maatregelen. Daarin worden de beide Kamers tevens geïnformeerd over de monitoring van de effecten van de maatregelen in de praktijk en over de verwachtingen ten aanzien van het voortduren van de maatregelen.

3. De burgemeester verstrekt desgevraagd aan Onze Minister gegevens en inlichtingen die hij voor de statistiek, informatievoorziening en beleidsvorming met betrekking tot de uitoefening van bevoegdheden op grond van dit hoofdstuk nodig heeft. De gegevens en inlichtingen worden kosteloos verstrekt door tussenkomst van de voorzitter van de veiligheidsregio.

4. Indien de voorzitter van de veiligheidsregio toepassing heeft gegeven aan een bevoegdheid als bedoeld in paragraaf 8 van dit hoofdstuk, is hij daarover verantwoording schuldig aan de betrokken gemeenteraden. Hij brengt daartoe een verslag uit en beantwoordt de vragen van die raden.

Artikel 58z. Last onder bestuursdwang en last onder dwangsom

1. Onze Minister is bevoegd tot het opleggen van een last onder bestuursdwang ter handhaving van:

a. het bepaalde krachtens de artikelen 58d, eerste lid en 58g, eerste zin, indien de overtreding wordt begaan op een besloten plaats indien deze een ruimte betreft waar een beroep of bedrijf wordt uitgeoefend;

b. het bepaalde krachtens de artikelen 58k, tweede lid, eerste zin, en – indien het een bevel van Onze Minister betreft – vierde lid, eerste zin, 58n, derde lid, eerste en vierde zin, en vierde lid, eerste zin, 58o, 58p, eerste, tweede en vijfde lid, en 58q.

2. Onze Minister is bevoegd tot het opleggen van een last onder dwangsom ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens artikel 58f, eerste lid, en derde lid, onder e, indien de overtreding wordt begaan op een besloten plaats indien deze een ruimte betreft waar een beroep of bedrijf wordt uitgeoefend.

3. De burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio is bevoegd tot het opleggen van een last onder bestuursdwang ter handhaving van:

a. het bepaalde bij of krachtens de artikelen 58e, tweede lid, laatste zin, 58h, eerste en tweede lid, en 58i, 58j, tweede en vierde lid, 58k, tweede lid, tweede zin, en – indien het een bevel van de burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio betreft – vierde lid, eerste zin, 58l, 58m en 58s, tweede lid, tweede zin en 58x, derde lid, tweede zin;

b. het bepaalde krachtens de artikelen 58d, eerste lid en 58g, eerste zin indien de overtreding wordt begaan op een openbare plaats, een publieke plaats of een besloten plaats indien deze geen ruimte betreft waar een beroep of bedrijf wordt uitgeoefend.

4. De burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio is bevoegd tot het opleggen van een last onder dwangsom ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens artikel 58f, eerste lid, en derde lid, onder e, indien de overtreding wordt begaan op een openbare plaats, een publieke plaats of een besloten plaats indien deze geen ruimte betreft waar een beroep of bedrijf wordt uitgeoefend, of ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 58r, eerste en tweede lid, 58s, eerste lid, 58u, en 58w, eerste lid, onder a.

5. Dit artikel is niet van toepassing indien de overtreding wordt begaan op publieke of besloten plaatsen in gebruik ten behoeve van een verkiezing.

6. Indien een bevoegdheid, genoemd in het derde of vierde lid, wordt uitgeoefend door de gezaghebber in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, zijn op de uitoefening van die bevoegdheid de artikelen 5:12 tot en met 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing.

Artikel 58za. Bestuurlijke boete

1. De burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio is bevoegd een bestuurlijke boete op te leggen ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens artikel 58r, eerste en tweede lid, 58w, eerste lid, onder a, en 58x, eerste lid.

2. De op grond van het eerste lid op te leggen bestuurlijke boete bedraagt € 339.

3. Indien de bevoegdheid, genoemd in het eerste lid, wordt uitgeoefend door de gezaghebber in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, zijn op de uitoefening van die bevoegdheid de artikelen 5:12 tot en met 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing.

I

Na artikel 64 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 64a. Grondslag voor aanwijzing andere toezichthouders dan IGJ en NVWA

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens paragraaf 8 van hoofdstuk V, zijn voorts belast de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren. Indien de aanwijzing ambtenaren betreft, ressorterende onder een ander ministerie dan dat van Onze Minister, wordt het besluit genomen in overeenstemming met Onze Minister die het mede aangaat. Indien de aanwijzing ambtenaren betreft die belast worden met het toezicht op de naleving in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, zijn de artikelen 5:12 tot en met 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing op de uitoefening van die taak.

2. Van een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

J

In hoofdstuk VII wordt na artikel 65 een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 1a. Opsporing

Artikel 65a. Grondslag voor aanwijzing buitengewone opsporingsambtenaren

1. Met de opsporing van de in artikel 68bis strafbaar gestelde feiten zijn, onverminderd artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering en artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering BES, belast de door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en Veiligheid aangewezen ambtenaren. Indien de aanwijzing ambtenaren betreft, ressorterende onder een ander ministerie dan dat van Onze Minister of van Onze Minister van Justitie en Veiligheid, wordt het besluit genomen in overeenstemming met Onze Minister die het mede aangaat.

2. De aangewezen ambtenaren zijn tevens belast met de opsporing van de feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 179 tot en met 182 en 184 van het Wetboek van Strafrecht dan wel de artikelen 185 tot en met 188 en 190 van het Wetboek van Strafrecht BES, voor zover deze feiten betrekking hebben op een bevel, vordering of handeling, gedaan of ondernomen door henzelf.

3. Van een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

K

Na artikel 68 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 68bis. Strafbaarstellingen en strafsancties regels hoofdstuk V, paragraaf 8

1. Met een hechtenis van ten hoogste zeven dagen of geldboete van de eerste categorie wordt gestraft degene die handelt in strijd met het bepaalde bij of krachtens:

a. artikel 58e, tweede lid, laatste zin of 58s, tweede lid, tweede zin en 58x, derde lid, tweede zin;

b. artikel 58d, eerste lid, 58g, 58h, eerste en tweede lid, 58i, 58j, tweede lid, 58k, tweede lid, 58n, derde lid, eerste zin en vierde lid, eerste zin, 58o, eerste en tweede lid, 58p, eerste en tweede lid, 58q, 58s, eerste lid, en 58u.

2. Met een geldboete van ten hoogste vijfennegentig euro wordt gestraft degene die handelt in strijd met het bepaalde bij of krachtens artikel 58f, eerste lid, of in strijd met de voorwaarden of beperkingen, bedoeld in artikel 58f, derde lid, onder e.

3. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

4. In afwijking van het bij en krachtens de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag BES bepaalde worden de gegevens met betrekking tot geldboetes, opgelegd voor overtreding van artikel 58f, eerste lid, en derde lid, onder e, niet aangemerkt als justitiële gegevens.

5. In afwijking van artikel 35 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en artikel 22 van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag BES worden de in dit artikel strafbaar gestelde feiten niet betrokken bij het onderzoek naar het gedrag van een natuurlijke persoon of rechtspersoon als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens of artikel 15, derde lid, eerste zin,

van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag BES.

6. Dit artikel is niet van toepassing indien de overtreding wordt begaan op plaatsen in gebruik ten behoeve van een verkiezing.

L

Na artikel 68k worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 68ka Last onder dwangsom BES

1. Op de bevoegdheid tot het opleggen van een last onder dwangsom ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens de in artikel 58z genoemde bepalingen zijn de artikelen 5:5 tot en met 5:10, 5:31d tot en met 5:34, 5:37 en 5:38 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

2. De bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom verjaart door verloop van een jaar na de dag waarop zij is verbeurd. Op de invordering is artikel 68k, zesde tot en met tiende lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 68kb Bestuurlijke boete BES

1. Op de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens de in artikel 58za genoemde bepalingen zijn de artikelen 5:5 tot en met 5:10a en 5:40 tot en met 5:53 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

2. De op grond van artikel 58za, eerste lid, op te leggen bestuurlijke boete bedraagt USD 218.

ARTIKEL II WIJZIGING VAN DE TIJDELIJKE WET CORONATOEGANGSBEWIJZEN

De Tijdelijke wet coronatoegangsbewijzen wordt als volgt gewijzigd.

A

Artikel II komt als volgt te luiden:

ARTIKEL II

1. In afwijking van artikel 454, derde lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 454, derde lid, van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek BES:

a. bewaart een hulpverlener een dossier dat uitsluitend betrekking heeft op een testuitslag waaruit blijkt of een persoon op het moment van afname van de test was geïnfecteerd met het virus SARS-CoV-2 gedurende een bij ministeriële regeling van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport te bepalen termijn van minimaal zes maanden en ten hoogste een jaar, gerekend vanaf het moment dat de test is afgenomen;

b. vernietigt een hulpverlener een dossier dat uitsluitend betrekking heeft op een testuitslag als bedoeld in onderdeel a, indien de termijn, bedoeld in onderdeel a, is verstreken vanaf het moment van inwerking-treding van dit artikel.

2. De gemeentelijke gezondheidsdiensten, bedoeld in artikel 14 van de Wet publieke gezondheid, zijn uitgezonderd van de termijnen bedoeld in het eerste lid, onder a en b.

B

In artikel III tweede lid, wordt «een jaar na het tijdstip waarop paragraaf 3a van hoofdstuk Va van de Wet publieke gezondheid vervalt» vervangen door «met ingang van 1 juli 2023 of op een bij koninklijk besluit te bepalen ander tijdstip».

ARTIKEL IIA WIJZIGING VAN DE WET VEILIGHEIDSREGIO'S

In artikel 39, eerste lid, onderdeel b, van de Wet veiligheidsregio's wordt na «zesde lid» ingevoegd «, alsmede artikel 125 van die wet voor zover de last dient tot handhaving van regels die de voorzitter in verband met die toepassing uitvoert».

ARTIKEL III WIJZIGING VAN DE KIESWET

In hoofdstuk Z wordt na artikel Z 11b een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 1b. Handhaving maatregelen hoofdstuk V, paragraaf 8, Wet publieke gezondheid

Artikel Z 11c

Indien bij of krachtens artikel 58f of 58g van de Wet op de publieke gezondheid maatregelen worden genomen die van toepassing zijn op plaatsen of gedeelten daarvan die in gebruik zijn ten behoeve van de uitvoering van een verkiezing als bedoeld in de Kieswet, kan een lid van het stembureau, briefstembureau, gemeentelijk stembureau, hoofdstembureau, nationaal briefstembureau dan wel centraal stembureau de aanwijzingen geven die nodig zijn om de naleving daarvan te verzekeren. De aanwijzing dat een persoon de locatie niet mag betreden, of dat een persoon de locatie moet verlaten, kan enkel worden gegeven door de voorzitter.

ARTIKEL IV WIJZIGING WET KINDEROPVANG

Na artikel 1.57d van de Wet kinderopvang wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1.57e

1. Bij regeling van Onze Minister kunnen kindercentra, gastouderbureaus en voorzieningen voor gastouderopvang tijdelijk worden vrijgesteld van een of meer artikelen van deze paragraaf, indien naleving van die artikelen redelijkerwijs niet gevegd kan worden vanwege bijzondere omstandigheden die verband houden met de bestrijding van de epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1 of een directe dreiging daarvan als bedoeld in de Wet publieke gezondheid. Aan de vrijstelling kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.

2. Een vrijstelling geldt voor de duur van ten hoogste drie maanden en kan telkens voor ten hoogste drie maanden bij regeling van Onze Minister worden verlengd.

ARTIKEL V WIJZIGING ARBEIDSOMSTANDIGHEDENWET

Aan artikel 28 van de Arbeidsomstandighedenwet wordt een lid toegevoegd, luidende:

7. De bevoegdheden uit het eerste tot en met zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing indien in verband met de epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1 of een directe dreiging daarvan als bedoeld in de Wet publieke gezondheid, bij of krachtens wettelijk voorschrift dan wel gezien de stand van de wetenschap en professionele dienstverlening benodigde noodzakelijke maatregelen of voorzieningen die de kans op besmetting van werknemers of derden op arbeidsplaatsen kunnen voorkomen of beperken, in ernstige mate niet worden getroffen.

ARTIKEL VI WIJZIGING ARBEIDSVEILIGHEIDSWET BES

Aan artikel 2 van de Arbeidsveiligheidswet BES wordt een lid toegevoegd, luidende:

12. De bevoegdheden uit het derde en vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing indien in verband met de epidemie van een infectieziekte behorend tot groep A1 of een directe dreiging daarvan als bedoeld in de Wet publieke gezondheid, bij of krachtens wettelijk voorschrift dan wel gezien de stand van de wetenschap en professionele dienstverlening benodigde noodzakelijke maatregelen of voorzieningen die de kans op besmetting van arbeiders of derden in ondernemingen kunnen voorkomen of beperken, in ernstige mate niet worden getroffen.

ARTIKEL VII WIJZIGING WET OP DE ECONOMISCHE DELICTEN

In artikel 1, onder 1°. van de Wet op de economische delicten wordt bij de Arbeidsomstandighedenwet «28, zesde lid» vervangen door «28, zesde en zevende lid».

ARTIKEL VIII WIJZIGING TIJDELIJKE WET COVID-19 JUSTITIE EN VEILIGHEID

Indien artikel 1, eerste lid, onder b, van de Tijdelijke wet COVID-19 Justitie en Veiligheid van kracht is op het tijdstip waarop het in artikel 1, onderdeel H, voorgestelde artikel 58ca in werking treedt, komt artikel 1, derde lid, van de Tijdelijke wet COVID-19 Justitie en Veiligheid te luiden:

3. Het eerste lid is niet van toepassing:

- a. voor zover de toepassing daarvan strijdig is met enige internationaal-rechtelijke verplichting;
- b. op een krachtens paragraaf 8 van hoofdstuk V van de Wet publieke gezondheid vast te stellen ministeriële regeling.

ARTIKEL VIIIA JUSTITIËLE DOCUMENTATIE NOODVERORDENINGEN EN TIJDELIJKE WET MAATREGELEN COVID-19 IN CARIBISCH NEDERLAND

1. In afwijking van artikel 11, aanhef en onder a en c, van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag BES wordt een strafkaart zo snel mogelijk na de inwerkingtreding van deze wet vernietigd, voor zover de strafkaart betrekking heeft op een zaak waarin betaling van een geldsom als voorwaarde is gesteld ter voorkoming van de strafvervolgning of waarin een geldboete is opgelegd voor overtreding van:

a. een op grond van artikel 179 van de Wet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba vastgesteld algemeen verbindend voorschrift ter bestrijding van de epidemie van covid-19, of een directe dreiging daarvan;

b. het bepaalde bij of krachtens de artikelen 58f, eerste lid, 58g, eerste lid, 58re, eerste of achtste lid, onder d, of 58rf, vierde lid, van de Wet publieke gezondheid, zoals deze luiden tot en met 19 mei 2022.

2. In afwijking van artikel 22 van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag BES worden de in artikel 68bis van de Wet publieke gezondheid, zoals dit luidde tot en met 19 mei 2022, strafbaar gestelde feiten niet betrokken bij het onderzoek naar het gedrag van de betrokkene als bedoeld in artikel 15, derde lid, eerste zin, van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag BES.

ARTIKEL IX INWERKINGTREDING

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

ARTIKEL X CITEERTITEL

Deze wet wordt aangehaald als: Eerste tranche wijziging Wet publieke gezondheid.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,